

die er altijd voor me is. Hij plooit zich in alle naadjes, hij is trouwer dan wie dan ook. Mijn grote liefde, hij ruikt naar mij en naar niemand anders. Hij wacht, licht, al word ik stekeblind, het kan hem niet schelen. Wat je niet krijgt in het leven, dat maak je het beste zelf. De mooiste cadeau's, dat zijn de dingen die je jezelf geeft
(naar de keuken, schenkt melk op een schoteltje)

Poes: Ik zou liever een cadeautje krijgen. Het liefst een warme **verrassing**. Met zachte lippen, die het paadje op mijn rug kussen. Een adem, die naar snoepjes ruikt, die onzichtbare liefdesbrieven op mijn buik schrijft. Ik wil een Grote Mensengeschenk met fluwelen vingers: mini danseressen die een tango dansen over mijn hele lijf. Ik droom over een cadeau dat in mijn hoofd past, maar ook in mijn hart, én in mijn armen. Niet te groot, niet te klein, zoiets als....

Vrouw: Kom maar mijn lieveke. Allez!

Poes: (springt van de kast, drinkt schoteltje leeg, schurkt tegen de vrouw aan, geeft haar kopjes)

Vrouw (zoekt en streelt de poes) Stinker. Alsof je uit een nest **vuilniszakken** komt. **Adem es uit?** Jongens toch... (tegen publiek) Dit is zwerfvuil, een wilde kat die niemand wil. Geen manieren, maar wel vlooiën, kale plekken. Hij heet Cabillaud Surgelé, dat staat er op zijn halsbandje. D'r hangt geen belletje aan. Nooit moeders mooiste geweest, hè mon chère? (duwt de poes weg) Ik hou niet van lelijke dingen. Lelijke dingen moesten ze verbieden. Van lelijke dingen wordt ik chagrijnig. Slecht gezind. Hazenlippen. Lippiercings. Paardenkalenders. Kurken schoenen. Kale mannen met baarden. Spiegelzonnebrillen. Teletubbies. Witte sokken in mocassins, dat is altijd fout. Kinderen met flaporen, en binnen –en buitenboord beugels, van die orthodontische apparatuur rond hun gele paardentanden, schele ogen. Spillebenen, X benen, O –benen, dikke kinderen gekleed in massa's vetrollen. Nee, dikke kinderen zijn leuk. Bejaarden met loopneuzen en looprekken, hun gezichten verborgen onder flapperend vel. Met van dat geel grijs haar in vieze kluwen. Vrouwen met borsten tot hier, en billen tot daar. Waar je iets aan kunt doen, doet daar dan iets aan. Een tuin vol onkruid, die ga je wieden! De vuilniszakken, die zet je buiten, of is er hier iemand die het afval in zijn woonkamer bijhoudt?
(kijkt in de zaal)

Neem nou kinderen met ...flaporen. Kinderen met **flaporen** zijn ongelukkige kinderen. Dat wordt gepest, uitgejouwd. Awel, doet daar iets aan. Een flapooroperatie. Hoe dat gaat? Kom es hier, Cabillaud.

Poes: (naar vrouw, legt zijn hoofd op haar schoot)

Vrouw:

- 1) De spuit. Lokaal verdoven. De patiënt **voelt niks**.
- 2) Met een vlijmscherp mes ...een snee achter het oor..
- 3) We trekken het kraakbeen op de juiste plek. Soms snijden we een **stukje oor** weg.
- 4) Vastzetten. (spuwt achter het oor) Je hebt misschien even een gezwollen blauw oor. Je draagt een paar dagen een soort tulband, maar dan heb je voor de rest van je leven een paar prachtige oren waarin iedereen lieve woordjes en complimenten zal fluisteren. (staat op, naar het publiek) Is er hier iemand die graag iets veranderd wil hebben aan zijn lichaam, iets weg, iets erbij? Kleed je maar uit, kom naar me toe. Neem wel je spaarvarkentje mee. (kijkt rond, wacht. Als er niemand komt verstijft ze, langzaam maar volledig, valt als een plank op de zetel) Massage! Massage.....

Poes: (vanaf de 'keuken' etend van een blik kattenvoer) Je bent mooi. **Lief**. Je ruikt heerlijk vandaag. Je bent zo...slim, snel. Alles wat jij aanraakt wordt mooier, alles wat